

İslâm, Ümmetin Siyâsî Vahdetini Talep Eder

“Bir kısım insanlar onlara

(mü'minlere); ‘Düşmanlarınız olan insanlar size karşı (bir ordu ile) toplandılar, aman sakının onlardan!’ dediklerinde bu, onların îmânlarını daha da arttırdı ve ‘Allah bize yeter. O ne güzel vekîldir!’ dediler.”

[Âl-i ‘İmrân 173]

Dünya, Amerika Birleşik Devletleri’nin, İngiltere’nin ve müttefiklerinin, İslâm’a yönelik savaşın amaçlandığı terörizme karşı savaş sloganı altında Irak’taki, Afganistan’daki ve dünyanın diğer bölgelerindeki Müslümanlara uyguladığı teröre şahit olmuştur. Ümmetimiz de bu azgın şiddetin ve sömürü işgâlinin hedeflerinden olan bu durumun, Müslümanların parçalanmışlığını pekiştirmekten, onları karamsarlık ve ümitsizlikle korkutmaktan öte bir şey olmadığını fark etmiş ve bu girişimler, Ümmetin îmânını arttırmaktan başka bir sonuç vermemiştir.

Ancak Allah'a ve Rasulü [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'e husumet beseleyen bu kimseler, Ümmet'in İslâmî kalkınmasını kuvvet yoluyla durdurmayı başaramayınca, hava ve kara saldırılarının başarısızlığa uğradığı bir sırada tatlı sözlerle Müslümanları ayartmak ve amaçlarından saptırmak amacıyla "akılları ve gönülleri fethetme savaşı" denilen şeye başvurdular.

Müslümanları kardeşlerinden ve dinlerinden koparmaya yönelik çabalarında, “Vatancı İslâm’a” teşvik ettiklerini görmekteyiz. Nitekim “Mısır İslâmı” ve Suudi İslâmı” denilen şeylere karşılık olarak “İngiliz İslâmı” denilen olguyu oluşturmaya yönelik maddî ve manevî olmak üzere her türlü devlet desteğini vermişlerdir. Bu türdeki pek çok İslâm tarzı, Müslümanlar nezdinde fırkacılığı ve vurdumduymazlığı oluşturma maksatlı mezhepçi ve vatancı çizgiler eşliğinde ortaya çıkmıştır. Böylece tek dertleri, kendilerine özgü mahallî işlerle sınırlı olacaktır ki Ümmetin diğer kesimleriyle kardeşlik şuuru azalarak yok olacaktır. Kaldı ki “İngiliz İslâmı”, İmparatorluğu döneminde yıllarca seleflerinin Ümmeti parçaladığı, sömürgeleştirdiği ve istismâr ettiği hükümetin gölgesinde doğmuştur. Şimdi onlar, böylesine saldırgan maksatlara sahip birileri tarafından ortaya atılan bu tarzdaki bir İslâm’ı Müslümanların öğrenmeye teveccüh göstereceklerini mi sanmaktadırlar?

Gerçekte ise -tüm saldırgan ve şeytanî girişimlere rağmen-, Müslümanların ortamlarında sevgiye, ilgiye, kardeşliğe, dinlerini terk etmeye karşı koyduklarına, Afganistan ve Irak işgâlini kabullenmediklerine, meşruu olmayan Siyonist varlık yüzünden sıkıntı çeken Lübnan’daki Müslümanlara destek olduklarına, gerek Keşmîr, gerekse Somali olsun İslâmî toprakların kurtarılmasına özlem duyduklarına, el-Kuds’ün kurtulacağı, dolayısıyla da Filistin’deki mahkum kardeşlerinin kurtulacağı o günü görmek için Allah’a duada bulunduklarına şahit olunmuştur. İşte tüm bu teşebbüslere rağmen Müslümanlar, Ümmetlerinin başına gelenler yüzünden acı çeker bir haldeyken kardeşlerini ve bacılarını terk etmeyi reddederek adeta Rasul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]’in şu kavlini tasdik etmişlerdir:

"Müslümanlar, gözü rahatsızlandığında her yeri

(bütün vücudu) rahatsızlanan ve başı rahatsızlandığında her yeri rahatsızlanan tek bir adam gibidirler." [Muslim rivâyet etmiştir]

Şüphesiz her Müslüman, parçalama planlarının karşısında durmalı, dünya ve ahiret hayatımızı harap etmeye davet eden şeytanî vesveselere aldanmamalıdır. Bizleri parçalamaya çalışanlar, Allahu Te’alâ’nın şu kavlinde buyurduğu gibi İslâm’ı tamamen terk etmediğimiz sürece asla iflâh olmayacaklardır:

"Sizin de kendileri gibi küfretmenizi isterler ki onlarla eşit

olasınız." [en-Nisâ 89]

Bu Ümmetin, Allah’ın huzurundaki kölelik ahdini bozmasının, Allah’a, Rasulü’ne ve Nebîsi [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]’in getirdiklerine olan îmânından dönmesinin, parçalanmış olarak kalmasının, bir grup tilkinin avını yediği gibi başkalarının onu yemeye devam etmesinin imkansızlığına, kaynakları ve muazzam nüfusu ile azâmetine rağmen o, selin üzerindeki çer çöp gibidir ve sayıca çok olduğu halde onları birbirlerine bağlayan siyâsî liderlikten yoksundur. Nitekim her gün yaşadığımız fırkacılığın akîbetlerine karşı Allahu Te’alâ şu kavli ile bizleri uyarmıştır:

yardımcılarıdır. Eğer siz de bunu (birbiriniz dost edinmezseniz) yapmazsanız yeryüzünde bir fitne ve büyük bir fesat olur." [el-Enfâl 73]

Yine Müslümanların birbirlerine olan ihtimâmlarının ve imânî vahdetlerinin artmasına rağmen bu Ümmet içerisindeki siyâsî fırkacılık halen süregelmektedir. Zîra onlar, Sömürgeciler tarafından istismâr edilen mezhepçi fırkalar yoluyla başlarına dikilen ajan nizâmların yönetimleri altında parçalanmışlardır. Nitekim Mısır'daki Müslümanlar, Filistin'in kurtuluşunu desteklerlerken Mısır ordusu, Filistin halkına yönelik Siyonist muhasarayı güçlendirmek için çalışmaktadır. Afganistan ve Pakistan'daki Müslümanlar, Afganistan'daki direnişi desteklerlerken Pakistan ordusu, bölgeye yönelik en büyük işgâline dair Amerikan planının başarısı için çalışmaktadır. Yukarıda belirttiğimiz âyet, bu duruma tamamen intibak etmektedir. Zîra siyâsî bölünmüşlüğümüz nedeniyle yeryüzünde korkunç bir fitne, özelde İslâmî âlem olmak üzere dünya genelinde korkunç bir fesât çıkmıştır.

Sömürgeci güçler ve ajanları, İslâm sloganı altında vahdetin bir hayal olduğuna inanmamızı istemektedirler. Ancak onların kaygıları, çalışmaları ve açıklamaları, mazlumu müdafaa edecek ve zâlimin karşısında kararlılıkla duracak adâlet ümmeti olan İslâmî Ümmet'in yaklaşan kalkınmasına kanaat getirdiklerini göstermektedir. Zîra bu Ümmet, Allahu Te'alâ'nın bizlere haber verdiği üzere sahip olduğu tek bir imânî ile yegâne tek bir ümmettir:

"Muhakkak ki bu ümmetiniz tek bir Ümmettir ve Ben de sizin

Rabbinizim. Öyleyse Bana ittika edin (takvâlı olun)!" [el-Mu'minun 52]

Müslümanların, baskılara ve zulümlere maruz kalan dünya genelindeki kardeşlerine ve bacılarına yardım etmeye olan rağbetleri, erdemli bir davranış olmasına rağmen bu, ancak Hilâfet'in gölgesi altında gerçekleşir. Nitekim Rasul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem], bunu şu hadiste beyân etmiştir:

" İmâm [Halîfe] ancak bir kalkandır. Onun arkasında savaşırlar ve onunla korunulur." [Muslim rivayet etti]

Bunun içindir ki siyâsî parçalanmışlık bâki kaldığı sürece sadece imânî sayesinde Ümmet'in birlik olması imkansızdır. Nitekim Rasul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem], sahâbelerine peş peşe tek bir Halîfe'ye bey'at etmelerini emretmiş, Müslümanlar için aynı anda iki Halîfe'nin olmasının câiz olmayacağını, bilakis yönetimin sahîh şer'î bey'at ile kendisine ilk bey'at edilene ait olacağını ve diğerinin öldürüleceğini beyan etmiştir. İşte bu da ümmet ve devlet olarak Müslümanların vahdetine delâlet eder.

Hilâfet'e davet, Ümmeti himâye etmeye davettir; çünkü o, bu Ümmet'in insanlığa karşı şahitlik konumunu alması için siyâsî vahdet esâsı üzere İslâm'ın tatbikine davettir. Zîra Ümmet, İslâm sancağı altında birleşmiş olsaydı, mü'minler selin üzerindeki çer çöp olmak yerine birbirlerine destek olurlar, Pakistan'dan Mısır'a, oradan Türkiye'ye kadar olan Müslümanların tüm beldeleri, halkları, kaynakları ve insanlık güçleri Allah'ın ve dininin düşmanlarını desteklemek üzere Ümmet'in aleyhinde kullanılmak yerine Allah'ın ve Rasulü [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in kelimesini yüceltmek için kullanılırdı. Ey Kerîm Kardeşler! Ey Kerîme Bacılar! İşte Hilâfet'in gölgesi altındaki bu vahdet, Allah'ın dîni yeryüzünde yeniden tatbik edilinceye dek her mü'mine farzdır ve her fırsatta hatırlanmalıdır.

"Ey imân edenler! Eğer siz Allah'a [Dinine] nusret verir, zafere ulaştırırsanız, Allah da size nusret verir, zafere ulaştırır ve ayaklarınızı [Dîni üzere] sâbit kılar."

[Muhammed 7]

Hizb-ut Tahrir

Britanya

H. 13 Şa'bân 1429

M. 16 Ağustos 2008